

דין דין דין דין מצלצל הפעמון, התזכור תזכור מה אריע? – נא ספרי!
היה זה בחורף שנת ארבעים
יחד כאן תקעו שמונה חלוצים
מזג אויר היה אפור
הביאו ליפט פרדה וחמור
ישבו התווכחו ליל שימורים
מה שם לרך הנולד קוראים.
חפשו בנרות את האיש האפור
לא נוצץ מדי ולא נודע בציבור
איש תרבות המערב, אדם בעל אופי והגיון
"נחמיה דה לימה – איש החזון".
אך אבוי נכנסו למבוי סחום
בין שדה נחמיה לבין שדה נחום
ולא די בצרה אחת שכזאת
ראו סבך שמות: חולתא – חוליות

דין דין דין דין, מצלצל הפעמון
התזכור תזכרי מה אירע נא ספרי !!!

שלושה גרעינים ליד נחל איתן
שלושה מקורות לו: חצבני בניאס ודרן
המיזוג כה שלם עד כי לא מבדילים
אם הולנדים, צ'כים או וינאים
אך קורה בליל וילפורגים מדי פעם בשנים
קמים מרתחים בינינו שלושה רוחות רפאים
ולחש מאוזן לאוזן עובר
מי אשם?

לא אנחנו הצד האחר
עם אור הבוקר נחפזו נעלמו הרוחות
מצפים הם אולי לפרשות הבאות
והנחל זורם בדרך הטבע
אפור ושוקט ובוטח בקבע

באירופה הרימו הנשק
בעולם פרצה מלחמה
אך פה בעמק החלה
חורשים אדמה פוריה
נירה טמבל ושותפים
עלו עמנו מנטעים
תוך ויכוחים סוערים על עבוד

נוסף גם מרקטור "די-טו" לציוד
למרות התנגדות מרכז לחקלאות.

דין דין דין דין מצלצל הפעמון, התזכור תזכור? מה אירע – נא ספרי!
בחצר המולה במטבח מתרגשים
במקלחת צורחים: הכל מסובנים
בבית התינוקות אין דיסת סולת
מקרקרת ביאוש כל תרנגולת:
חיים אין מים, חיים אין מים
ולמחרת ראו, צרה אחרת
חיים- הברכה עוברת !!!

בתוך הירדן ניצבת מקלחת
ואבוי במים שדים משחת
יצורים חלקלקים עם שפמים ענקיים
רגלי בנות החן מדקדקים-מלקלקים
בתאבון-
זוללים הם סבון
איזה חוצפה ונבזות
לברבוט

דין דין דין דין מצלצל הפעמון התזכור תזכרי? מה אירע? נא ספרי!
הסכת ושמע
מנגינה מונוטונית כל כך
האם שיר ערש הוא או זמר הפלח
מזמזם כל הלילה- ואולי זה יתוש?
לא ולא זה קולו של "הלוקס"- בפרוש!
הוא מאיר ומזהיר וסביבו מתקבצים
שיחות משיחים - זוגות מתקשרים...
אם חדר האוכל אפור היה ביום
הודות ללוקס הזהער הוא בלילה כארמון
דין דין דין דין
מצלצל הפעמון
אך לא כדי להזכר
ארוחת בוקר הוא מבשר
בוקר טוב מה נשמע
מה תגישו כמנה?
טי טיים או חצי ביצה?
הדייסה היא חרוכה!
מרגרינה במנות,
לחם לאיש שתי פרוסות,
מה עם מרוף
ריבת חרובים

ומתחיל רדיפה אחרי סכין

ובשעה שהשמע במרום עומדת,
כיתת בחורות אלמונית צועדת
אך במקום סטנים ורימונים
אוחזות אוזני סירים ענקיים
מרק פרות מביאות אם רחמו השמיים,
ולא הכל נשפך כמים.

דין דין דין מצלצל הפעמון התזכור תזכר? מה אירע? נא ספרי!
לא טוב לדבר גבוהה בציבור
אין זה הולם אדם אפור
ואם לא נוכל לשכוח קדחת,
הרי אין זה בא מרוב עונג ונחת
ומפיחה עלי שכם וסיפורי גבורה
ככלות הכל- היא רק מחלה
תעלות הניקוז והדי.די.טי.
סולקו הצרה ובאופן סופי.

ביקור בא אלינו למשפחה
יושבים בחדר שקועים בשיחה
נכנס חבר מציגים בנימוס
זה הוא מוישה הפרימוס
מביט האורח פעם פעמיים
שואג בתמיהה: "פרימוס על שתיים"?
הסברנו פשוט ובאופן טיבע
זה בכל חדר האדם השלישי!!
ענה האורח זה לא נורמלי.
לא נורמלי, פשוט א-מוראלי!!
ומאז לשמחת המשפחות
תמו הפרימוסים- קמו פינות.
וקורה שבשיכוני ותיקים
בגעגועים רבים, בפינות נזכרים.

דין דין דין מצלצל הפעמון - התזכור תזכרי? מה אירע? נא ספרי!

היו אז בחוליות כמאה אנשים
אפורים ביום בלילות אדומים!
מתגרדים מקללים מתפסים על קירות
רוחות עטופות בגלימות וקילות
מנסים לגלות האויב בכל סדק
אך אין קץ ואין מעם למאבק.
כי עיקש הפשפש.

חייבים להזכיר אין מנוס מזה
גם אדם אפור זקוק לבית כיסא.
כסוכות משמר סביב פחונים
לרוב סתומים לא תמיד נפתחים
והתור ארוך ותמיד תפוש
אי אפשר לחכות, מוכרחים לנוס
למצוא מחסה בצל עץ או שיח
חייב החלוץ השממה להפריח.

דין דון דין דון מאה ואחד
מספר הפעמון על רך שנוולד
ואם תספור רק חמישים ואחת
הרי סימן הוא, שנוולדה בת.
אך אם בזמן האחרון
פחת צילצול הפעמון
אל נתיאש אל דאגה
הרי זו רק עת הפוגה.
נזכה בעתיד לנכדים בהמון
לא ישקוט, לא ייעף מצלצל הפעמון.

רות: "יכולנו להעלות נשכחות עד בלי די"
ירי: " אבל לאדם האפור אין לו פנאי"
רות: " אך יש לו פינה חבויה בין עצי ערבה"
רות וירי: " לעולם נאהוב אותך, אי האהבה."

כתבו: רות קוגל
ירי סביר

עתון חי.

הזמן עובר חלפה שנה
ובלי ספק רבות קרה
בעולם בארץ ואצלנו
על כן הטו און לעתוננו.
1) אסטרונומים גילו את תגלית הדור
במרחקה 3 מליון שנות אור
גדול פי שני מליון מן השמש
כוכב הופיע, לא ידעוהו אמש

2) רבות נעשה בקליטת עליה
אך המשפחה החשובה שבאה
היא משפחת מגילות מדבר יהודה
נגאלו הן מידי הכת האשורית
באורון מסו מארצות הברית
מיד הוכנסו לשיכון עתיקות
בהדר, נאומים, ברכות וכבוד.

3) גם בקבוצה חידושים ושמחות
ובראש התור מצעד התינוקות
ארו, נילו וגם מיכאל
לתוספת פריון בעתיד ניחל .

1) עת ללדת ועת למות
ואיזו סתם התפלספות
פלמינג, איינשטיין וטומאס מן
פניצילין, אטום ורומן
את אלה הורישו לעולם
והשנה נאספו אל אבותם
2) קטנה היא ארצנו אך גדולה היא מאד
בנאומים, אזכרות, כינוסים ויבלות
לא די שנקרא שמה שנת הרמב"ם .
אף הרצל ורשי מצאו סיפוקם
ובשיא היובלות בפתח תקוה
כונסו כל זקני העליה השניה
חיבוקים זכרונות ושמחה וששון
לרחל ינאית נשק בן גוריון

3. ובבית נזכור את הצריף הידוע
לפטע פתאום החל הוחא לנוע
נשמתו פרוחה ובגיגול
מת המסכן והפך ללול.

אל יפול רוחכם

1. אל יפול רוחכם

עליזים מתרוננים

נעלה נא בריעותות גם בחוץ גם בפנים

גרמניה ואיטליה לאום נתקבלו,

טריאסט ועינן חרוד סוף סוף חולקו

סואץ שוחררה מיד ניגש

אבדול נאצר צוהל ושרת כועס

טורקיה עם עירק התחברה

אבדול נאצר כועס, עירק צהלה

מנדס פרנס בכוחמה ותבונה יהודית,

הקים במהרה הודו-סין עצמאית

2. ובפנים נכרתה ברית אחוה ברית שלום

בין מימי הירקון ואדמות הדרום

את פרים הם יתנו ביד חזקה

כי סיסמת השנה היא –כביש השממה

מסילות הברזל עשו קשר קבע,

עכו-תל אביב-ירושלים-באר שבע

כבישים רב ים נסללו עד הלום

החשוב ביותר הוא הכביש לסדום.

3. בבית בנתיים בחופה וקידושין

באו 3 זוגות בברית נשואין

וברית נקשרה בין 3 משקים

שביחד מוסד חינוכי תקים

אך ברית אחת תלויה באויר

הגשר לקשר חלסה-עמיר

למען קידום השלום בעולם

חידשו הדמוקרטים את שלטונם

השנה בארה"ב ודמוקרטיה

גדולת מלנקוב במהרה חלפה

חימוש המדינה או מותרות לכלל

הביאו אותו את עמוד החשמל

עם ועידת "ון-דונג" של עמי המזרח

המשא למען השלם נפתח

מאסיה סובב הוא למערב

נחת הוא בִּזְנוּבָה וּסְבִיבוֹ אֶסֶף
אֶת אַרְבַּעַת הַגְּדוּלִים , הַשְּׁלוֹם לַהַשְּׁלִים
כּוּן שְׁמוֹחֵם לֹא בֵּא אֶל הַהַר ,
הַגִּיעַ בּוֹלְגִין אֶל טִיטוֹ מִכְּבֵר
נוֹסֵף אֶל כָּל אֱלֹהִים לַעַן הַשְּׁחֹם
לְשֵׁרֵת הָאָדָם, הַחֲלִיט הָאָמוּם.

אוֹבְכֵן גַּם בְּאַרְצֵנוּ
הַשְּׁלוֹם בְּרַכְתָּנוּ וְאַף סִיסְמַתָּנוּ
יָדְנוּ מוֹשַׁמֵּת כְּבֵר 8 שָׁנִים
עַד כִּה נַעֲנִינוּ בְּמַעֲשֵׂה אִיבִים
וַיֵּשׁ כִּי סְבִלְנוֹת מִדִּינִית חֲפִקֵנוּ
כְּמוֹ בְּקִיבִיָּה כֵן בַּעֲזָה.

אוֹנוּ מְבוֹרְמָה בֵּא לְיִשְׂרָאֵל
בִּירֵךְ וְשִׁמַּח וּבְלִי סוֹף הַתְּפַעֵל
מִכָּל בֵּית חֲרוּשַׁת מוֹשֵׁב וְעִיר
וְכֹאשְׂרָאֵת הַקִּיבּוֹץ הַכִּיר
הַחֲלִיט אוֹתוֹ לְאַרְצוֹ לְהַעֲבִיר.
הִיֹּת וּבִזָּאת לֹא הוֹפְרַע הַשְּׁלוֹם
לֹא נוֹכַל בְּקֵמָה זֶה חֲרוּזִים לְתֵרוֹםֶךָ.

1. וּבִימֵי שְׁלוֹם אֱלֹהִים, פֶּה וְשֵׁם נִלְחָמִים
בְּצֵל סִיסְמָאוֹת מְצַבִּיעִים סוֹלְמָנִים
פּוֹנְרִמוּזָה סוֹדֵן , מְרוֹקוֹ, אֶלְוִיר
בְּרִצּוֹן כָּל אֶחָד עֲצַמָאוֹת לְהַסְדִיר
וְכֵךְ מְזוֹדֵקֵן הָעוֹלָם הַחֲדָשׁ
וַיֵּשׁ, שְׁעַמּוֹד הַתּוֹךְ לִפְתַּע נַחֲלֵשׁ
לְכֵן וַיִּנְסַטּוֹן צ'רְצ'יל רֵק מְצִיר
אַלְבֵרְט אִיִּנְשְׁטַיִן לְמוֹלְדָתוֹ חוּזֵר
וְהֵלֵךְ קֶלֶר בְּרוֹב תְּהִילָה
הַגִּיעָה גַּם הִיא הַשָּׁנָה לְשִׁיבָה
בְּשָׁמִי אֶרְצֵנוּ זוֹרַחַת בְּכָל יוֹם
שְׁמַעַשׁ לְוַהֲטָת מְבוֹזְבוֹת הַחֹם
בְּמִכּוֹן וַיִּצְמַן בְּנוֹ כוֹר גְּדוֹל,
לִיצוֹר כַּח חֲשַׁמֵּל מְקִרְנֵי הַחֲמָה
וְנוֹסֵף לְכָל אֱלֹהִים פְּלֵא פְּלֵאִים
לְהַפִּיק בְּאוֹפֵן זוֹל מִיָּם כְּבָרִים
וְרָאוּ נֹא בִים חִיפָה צֵף מְבִדּוֹק עֵנֵק
בְּנִמֵּל הַקִּישׁוֹן הַמְטַעֵן נִפְרֵק

אם בן גוריון לשמחתנו
מחדש נעוריו יום יום לעינינו
תוכנית רוקם מבצע היש
בנים לנגב התישבות לחיש

ובבית גם כן חידושים יצירות
מבשלים על קיטור ואוכלים ברוחה
עברו לדירות חדשות השנה